

nebo předávání vědomostí mladým drakům. Každý má jiné nadání. I ty máš nadání, které tě činí výjimečnou, jen musíš být trpělivá. Časem určitě přijdeš na to, v čem jsi jiná než všichni ostatní draci. Já ti to říct nemohu, na to musí každý drak přijít sám," vysvětlil jí a objal ji křídlem.

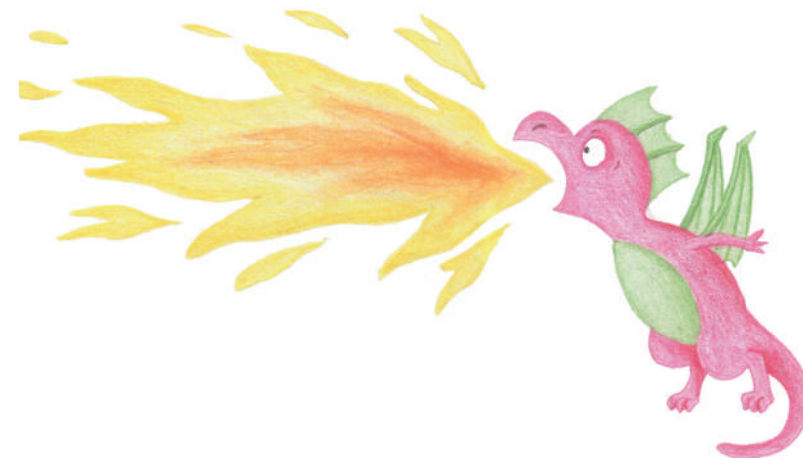
Šedou jen tak seděla, mlčela, hlavou se jí honily různé myšlenky a hlavně se jí pořád vybavoval ten sen. Ani sama pořádně nevěděla, jestli to byl sen, ale něco se jí na tom nezdálo a chtěla vědět, co to je.

„Stříbrný?“ začala opatrně.

„Ano, Šedou, copak tě ještě trápí?“ vyzval ji, aby pokračovala.

„Včera v noci jsem nemohla spát, zkoušela jsem si v duchu zpívat písničku, kterou mi Drápek zpívá před spaním, taky počítat hvězdy, ale nic nepomohlo. Tak jsem šla před jeskyni, abych neprobudila Plamínka a Drápka, a najednou jsem měla takový divný sen.“

Stříbrný zvědavě zvedl obočí a Šedou pokračovala.

„Drápek mi ráno říkal, že na to mám zapomenout, že to byl jen sen, ale já si to nemyslím. Viděla jsem sebe a Drápka. Povídali jsme si o nějakých kouzlech a bylinkách a on chtěl, abych šla a nasbírala mu nějaké u potoka, ale já jsem nevěděla, jak je poznám. A pak už tam nebyl a já se bála, že odešel a nechal mě tam samotnou...“ Zahleděla se do dálky.

„Hmmm, to je opravdu hodně zajímavé.“ Stříbrný se zamyslel a pozvedl obočí tak, jak to často dělával, když nad něčím uvažoval. „Tuším, že zrovna včera se u tebe projevilo tvé nadání, aniž by sis to uvědomila, Šedou,“ řekl jí. „Někteří z nás totiž mají schopnost vidět věci, které se ještě nestaly. Většinou to začíná u draků, kteří jsou ti blízcí jako Drápek s Plamínkem, a později, když budeš trénovat, můžeš vidět budoucnost každého draka, kteréhokoli budeš chtít. Stačí se jen soustředit, pomyslet na něho, zavřít oči a vidina většinou sama přijde.“

